

335.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu

z dnia 31 maja 1921 r.

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego.

Na mocy § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307) zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Wyrób drożdży prasowanych odbywać się może wyłącznie w urzędzonych na ten cel fabrykach, pędzących spirytus (w gorzelniach drożdżowo-spirytusowych) i w specjalnych zakładach nie przerabiających zacierów i odpadków drożdżowych na spirytus (w drożdżowniach nie pędzących spirytusu).

W browarach można przerabiać drożdże płynne piwne na prasowane pod warunkiem uzyskania na ten cel pozwolenia władzy skarbowej II instancji i pod warunkiem zastosowania się do ogólnych przepisów i wymagań dotyczących wyrobu drożdży prasowanych.

Wypęd spirytusu w gorzelniach drożdżowych podlega ogólnym przepisom o wyrobie spirytusu z uwzględnieniem specjalnych przepisów dotyczących wyrobu drożdży prasowanych.

§ 2. W drożdżowniach, w których nie pędzi się spirytusu, nie mogą być ustawione przyrządy destylacyjne; takie drożdżownie nie mogą mieć wewnętrznego połączenia z gorzelniami, destylarniami i browarami.

§ 3. Pojemność kadzi fermentacyjnych nie może przewyższać 11 hektolitrów w stosunku do jednego centnara produktów zbożowych użytych na zacier. Ogólna pojemność naczyń do zacierania i zakwaszania drożdży, przeznaczonych do zacierów spirytusowych, nie może przekraczać 17% ogólnej pojemności kadzi fermentacyjnych.

Naczynia służące do zbierania i odstania się (klarowania) piany drożdżowej, naczynia do płukania (przemywania) i gromadzenia drożdży, tudzież do zbierania wody, pochodzącej z płukania, cedzenia i prasowania drożdży, mogą zawierać najwyżej 30% ogólnej pojemności kadzi fermentacyjnych.

§ 4. Rok obrachunkowy dla drożdżowni (kampanja) rozpoczyna się dnia 1 lipca jednego roku, a kończy się 30 czerwca następnego roku.

Okres ruchu winien być oznajmiony i nie może być krótszy niż 3 dni.

§ 5. Do zacierów drożdżowych w gorzelniach nie można używać w ciągu doby ruchu mniej niż 8 centnarów metrycznych, a w drożdżowniach bez wypędu spirytusu mniej jak 2.5 centnara metrycznego produktów przeznaczonych na wyrób drożdży.

Jako normę wydajności drożdży prasowanych z jednego centnara metrycznego produktów zbożowych przyjmuje się co najmniej 10 kg., a przy sposobie ulepszonym (przewietrzanie brzezki) 18 kg. czystych drożdży.

Jeżeli fabryka wyprodukuje mniej drożdży od określonej normy wydajności, fabrykant winien złożyć do zniszczenia ilość banderoli, odpowiadającą niedoborowi drożdży; wyprodukowane ponad normę drożdże podlegają obanderolowaniu na zasadach ogólnych.

§ 6. Pianę pozostającą po płukaniu i odcedzeniu drożdży, jako też odpadki i pozostałości z fabrykacji drożdży wolno używać do zacierów spirytusowych.

Drożdźownie niepołączone z pędzeniem spirytusu obowiązane są zgłosić, w jaki sposób użyte będą odpadki i pozostałości z fabrykacji drożdży.

Jeżeli te odpadki będą wywożone, wówczas każdy ich transport należy zaksiążkować w książce obrachunkowej z wyznaczeniem ilości wywiezionych odpadków, imienia i nazwiska nabywcy i miejscowości, do której transport wysłano.

O ile odpadki takie będą niszczone, jako nienadające się do użytku, wówczas niszczenie ich winno się odbywać w obecności organów skarbowych kontrolujących drożdźownie, które mają spisać akt i dołączyć go do odnośnej pozycji rozchodu książki obrachunkowej.

II. Postanowienia szczegółowe.

§ 7. Przedsiębiorca zamierzający uruchomić fabrykę drożdży prasowanych winien donieść o tem władzy skarbowej I instancji (urzędowi dla akcyz i monopoli Dyrekcji Okręgu Skarbowego) i prosić o sprawdzenie i wymiar naczyń.

Do prośby tej należy prócz zaświadczenia właściwego Starostwa, że fabryka ta, jako też jej urządzenie, odpowiada przepisom budowlanym i sanitarnym, dołączyć jeszcze w 3 egzemplarzach:

- a) odręczny szkic sytuacyjny fabryki,
- b) szczegółowy opis lokalności fabryki i ich urządzeń,
- c) spis znajdujących się w fabryce naczyń z podaniem ich pojemności i rozmiarów,
- d) krótki opis postępowania technicznego,
- e) podać, kto będzie kierował ruchem i kto będzie udzielał wyjaśnień organom skarbowym w nieobecności przedsiębiorcy i kto będzie odpowiadał za należyte prowadzenie fabryki, tudzież ilość i wartość opasek podatkowych (banderoli), którą pobierze fabryka w ciągu kampanji do obanderolowania drożdży.

Po otrzymaniu powyższego doniesienia z załącznikami władza skarbową I instancji zarządza oględziny (weryfikację) lokali fabryki, przemiary znajdujących się naczyń oraz urzędowe oznaczenie i odcinanie tychże; czynność tę przeprowadzają wyznaczone w tym celu przez władzę skarbową I instancji organy kontroli skarbowej w obecności kierownika ruchu względnie przedsiębiorcy, a ten ostatni obowiązany jest udzielić organom skarbowym wszelkiej pomocy.

Z powyższej czynności należy spisać protokół weryfikacyjny w 3 egzemplarzach, dołączyć do każdego z nich po jednym egzemplarzu wymienionych wyżej pod a do e załączników. Protokoły sprawdzenia (weryfikacyjne) podpisują organy skarbowe przeprowadzające weryfikację i kierownik ruchu, ewentualnie przedsiębiorca.

Władza skarbową I instancji rozpatruje cały akt sprawdzenia (protokół weryfikacyjny) i jeżeli nie zachodzi potrzeba dalszych uzupełnień przedkłada go skarbowej II instancji do zatwierdzenia.

W zezwoleniu na uruchomienie fabryki drożdży prasowanych władza skarbową II instancji podaje urząd skarbowy, do którego przedsiębiorca wnosić ma deklarację ruchu i wszelkie doniesienia o zmianach w urządzeniu fabryki, tudzież kasę skarbową, w której pobierać należy oznaczoną ilość opasek podatkowych (banderoli) i uwiadamia o tem odnośną kasę skarbową.

Jeden egzemplarz zatwierdzonego aktu sprawdzenia wydaje się przedsiębiorcy fabryki drożdży prasowanych, który ma go przechowywać starannie w fabryce i okazywać na żądanie organów skarbowych, drugi udziela się władzy skarbowej I instancji, a trzeci pozostaje we władzy skarbowej.

Doniesienie o zamierzonych zmianach w urządzeniu fabryki drożdży przed rozpoczęciem lub podczas rocznej kampanji należy wnosić do władzy skarbowej I instancji w 3 egzemplarzach.

Jeden egzemplarz zaopatrzonego w potwierdzenie wniesienia zwraca władza skarbową I instancji przedsiębiorstwu, a równocześnie zarządza urzędowe sprawdzenie zaszłych zmian.

Nowo sprawione naczynia i przyrządy oznacza się, jako dalszy ciąg już istniejących, liczbami porządkowymi; numerami usuniętych z użycia dawnych naczyń i przyrządów oznacza się zastępujące je nowo-sprawione.

Jeżeli w urządzeniu fabryki drożdży prasowanych zaszła zmiana tylko małoznaczna, można odstąpić od sporządzenia nowego protokołu; w tym wypadku dołącza się do dotychczasowego aktu sprawdzenia nowy akt sprawdzenia tych zmian, jako ciąg dalszy.

Fabrykę drożdży prasowanych należy oznaczyć nazewnątr widocznym napisem.

§ 8. Kasa skarbową wciąga do przedłożonej przez przedsiębiorcę, względnie kierownika ruchu książki poborowej ilość i wartość zamówionych i wydanych znaczków podatkowych (banderoli) do oklejania drożdży prasowanych i wpis ten stwierdza podpisem i pieczęcią urzędową.

Przedsiębiorca, względnie kierownik ruchu fabryki drożdży prasowanych, winien natychmiast po otrzymaniu znaczków podatkowych przestemplować je pieczęcią fabryczną, wciągnąć je do książki obrachunkowej, a następnie przechować je w fabryce w takim porządku, aby je można w każdej chwili łatwo i prędko przeliczyć.

Znaczki podatkowe do oklejania drożdży prasowanych wydaje się pod kontrolą organu skarbowego codziennie w potrzebnej ilości. Znaczków podatkowych uszkodzonych w czasie ich używania kasa skarbową nie wymienia.

§ 9. Przed rozpoczęciem ruchu przedsiębiorca względnie kierownik ruchu fabryki drożdży prasowanych obowiązany jest przedłożyć organowi skarbowemu, wyznaczonemu do przyjmowania zgłoszeń, deklarację ruchu w 3 egzemplarzach.

Deklaracja na ruch fabryki drożdży prasowanych bez wypędu spirytusu powinna zawierać następujące dane: 1) ilość produktów przeznaczonych na zacierę, 2) w których dniach i w jakich godzinach będą robione zacierę, 3) czas w którym zacierę będą podane fermentacji, 4) w jakich godzinach będzie się odbywać formowanie i ważenie wyprasowanych drożdży, i 5) w jaki sposób mają być użyte odpadki fabrykacji.

Deklaracja ruchu fabryki drożdży prasowanych, połączonej z odpędem spirytusu, powinna zawierać prócz danych wymaganych dla deklarowania

wypędu spirytusu w gorzelniach nadto czas, w którym będzie się odbywać wyrób drożdży i godziny, w których wyprasowane drożdże będą formowane i ważone.

W fabrykach przerabiających drożdże piwne na prasowane, należy podać w deklaracjach, w których dniach będzie się odbywać płukanie, cedzenie prasowanie i formowanie drożdży z podaniem godziny ich ważenia.

Prócz tego na obszarze b. zaboru rosyjskiego, równocześnie z pierwszą deklaracją ruchu przedsiębiorca względnie kierownik fabryki drożdży prasowanych, winien przedłożyć kwit na opłacony patent przemysłowy i akcyzowy na bieżącą kampanję, gdyż w razie przeciwnym deklaracja nie będzie przyjęta. Po sprawdzeniu, że deklaracja zawiera przepisane dane, organ skarbowy umieszcza na wszystkich 3 egzemplarzach tejże zaświadczenie; jeden egzemplarz zaświadczonej deklaracji wraz z kwitem na opłacone patenty zwraca wnoszącemu, drugi egzemplarz przesyła władzy skarbowej I instancji, a trzeci władzy skarbowej II instancji.

§ 10. Drożdże prasowane po wyjściu z pod prasy powinny być odważone, a waga ich wciągnięta do książki obrachunkowej i następnie sformowane w cegiełki (płytki) 100-gramowe, 400-gramowe lub 500 gramowe. Nadwaga na wyschnięcie może wynosić 5% wagi dozwolonej normy wagowej.

W oddziale formowania i odważania drożdży prasowanych ma być ustawiona należycie ocechowana waga z ciężarkami do sprawdzenia wagi cegiełek drożdżowych.

Formowanie drożdży do czasu opakowania i samo opakowanie winny odbywać się w osobnym oddziale na ten cel wyznaczonym.

Do opakowania cegiełek drożdży prasowanych wolno używać tylko takiego papieru, który nadaje się do naklejenia banderoli; w szczególności nie wolno używać w tym celu papieru błyszczącego lub parafinowanego.

Na opakowaniu cegiełek drożdżowych ma być uwidoczniła firma i miejscowość przedsiębiorstwa, data wyrobu tudzież odcisnięty stempel fabryczny.

Drożdże prasowane, które po odważeniu i zaciągnięciu do księgi obrachunkowej nie zostaną tego samego dnia wydane do formowania w cegiełki, winny być dla kontroli przechowane aż do czasu formowania ich w osobnym oddziale w naczyniach na ten cel przeznaczonych i zaopatrzonych w tarę.

§ 11. Na opakowane cegiełki (płytki) drożdżowe należy nałożyć opaski podatkowe, przez całą długość cegiełki starannie i trwale w ten sposób, aby bez uszkodzenia opaski nie można było wyjąć drożdży z opakowania. Cegiełki winny być zaopatrzone opaskami podatkowymi odpowiednio do swej wagi.

Drożdże prasowane, zaopatrzone w znaczki patentowe (banderole), przechodzą do wolnego obrotu.

§ 12. Jeżeli wyprodukowane drożdże okażą się niezdatnymi do użycia, wówczas mogą być w obecności organu skarbowego zniszczone po poprzednim sprawdzeniu przez tego ostatniego ilości, wagi i przyczyny niezdatności drożdży do użycia.

Organ skarbowy spisuje protokół zniszczenia drożdży w 3 egzemplarzach; protokół ten podpisuje również przedsiębiorca względnie kierownik ruchu i 2 świadków. Jeden egzemplarz dołączyć należy do książki obrachunkowej, drugi przesyłać natychmiast władzy skarbowej I instancji, a trzeci do władzy skarbowej II instancji.

§ 13. Przerabianie i przeformowanie drożdży prasowanych po wypuszczeniu z fabryki jest wzbronione.

§ 14. W każdej fabryce drożdży prasowanych należy prowadzić książkę obrachunkową wedle dołączonego wzoru (załącznik 1), dalej księgę robotników zajętych w fabryce i rachunek opasek podatkowych (banderoli).

Wpisy do książki obrachunkowej wciągać należy codziennie i nie wolno ich odkładać na dzień następny.

Do księgi robotników należy wciągnąć robotników, zajętych w fabryce z podaniem imienia, nazwiska, roku i miejsca urodzenia i pochodzenia, dnia przyjęcia i ewentualnego zwolnienia ze służby, wreszcie oddziału, w którym robotnik jest zajęty.

Do rachunku opasek podatkowych wciągać należy ilość nabytych i codziennie rozchodowanych opasek podatkowych.

Za należyte prowadzenie powyższych ksiąg odpowiada kierownik ruchu względnie przedsiębiorca fabryki drożdży prasowanych.

Z końcem każdego miesiąca ruchu należy przeprowadzić obrachunek w 2 egzemplarzach na podstawie danych książki obrachunkowej. Jeden egzemplarz obrachunku zaopatrzony podpisami organu skarbowego, kierownika ruchu i przedsiębiorcy fabryki należy dołączyć do książki obrachunkowej, a drugi taki sam egzemplarz wraz z odpisem książki obrachunkowej przedłożyć do dnia 5-go następnego miesiąca przez władzę skarbową I instancji do władzy skarbowej II instancji.

Władza skarbową II instancji jest obowiązana sporządzić na podstawie sprawdzonych obrachunków i odpisów książki obrachunkowej szczegółowy wykaz obrotu drożdży i uzyskanych z tego tytułu opłat skarbowych w swoim okręgu i przedłożyć go Ministerstwu Skarbu w końcu miesiąca.

Po ukończeniu kampanji należy przeprowadzić roczny obrachunek, zestawić i przenieść remanenta ze starej do nowej książki obrachunkowej.

W starej książce obrachunkowej należy drożdże, jakie otrzymano z produktów zatartych przed 1 lipca odnośnej kampanji wciągnąć na przychód do tej książki i dopiero wyprowadzony w niej ogólny remanent przenieść do nowej książki. Rezultaty formowania drożdży, uzyskanych z powyższych zacierów po 1 lipca, w cegiełki i oklejanie ich znaczkami podatkowymi po 1 lipca należy wpisać już do nowej książki obrachunkowej.

Zamkniętą książkę magazynową wraz z załącznikami należy przedłożyć w drodze służbowej Ministerstwu Skarbu, skąd po scenzurowaniu przedłoży się ją Najwyższej Izbie Kontroli Państwa.

Po scenzurowaniu zostanie książka obrachunkowa zwrócona przedsiębiorstwu celem przechowania przez 3 lata.

§ 15. Fabryka drożdży prasowanych pozostaje pod stałą kontrolą organu skarbowego. Dla umieszczenia tego organu winien przedsiębiorca dostarczyć bezpłatnie pokój skromnie umeblowany z kuchnią, opalem i oświetleniem. Dostarczony na ten cel lokal należy uwidocznić w opisie lokali przedsiębiorstwa (§ 7b).

Niezależnie od tego stałego dozoru winny organy władz skarbowych I i II instancji często kontrolować fabryki drożdży.

Organy kontrolujące mają czuwać nad tem, aby fabrykacja drożdży odbywała się zgodnie z przepisami i warunkami deklaracji, aby waga, opakowanie i sposób oklejania drożdży opaskami podatkowymi odpowiadały przepisanyemu wymogom, aby drożdży nie wypuszczano z fabryki bez opodatkowania i aby minimalna produkcja odpowiadała przynajmniej ustalonej wydajności.

Obliczenia obrotu drożdżowni i skontrolowania fabrykacji należy dokonywać 1) przez porównanie ilości produktów użytych do fabrykacji z wyrobioną ilością drożdży wzgl. ilością, odpowiadającą ustalonej normie wydajności (§ 5), 2) przez porównanie rzeczywistej ilości wyrobionych i zważonych drożdży z ilością drożdży obanderolowanych z uwzględnieniem strat i braków przy fabrykacji. Straty i braki pochodzą: a) z 5% dozwolonej nadwagi (§ 10), b) ze strat pochodzących z naturalnego wysychania drożdży podczas przechowywania ich w fabryce przed formowaniem (§ 10), c) ze strat przy formowaniu i ważeniu, d) ze strat pochodzących skutkiem zniszczenia zepsutych drożdży (§ 11), e) z ilości drożdży użytych we własnej fabryce drożdżowo-spirytusowej do zacierów spirytusowo-drożdżowych.

III. Postanowienia przejściowe.

§ 16. Osoby obowiązane w myśl § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307) do zgłoszenia zapasów drożdży prasowanych, będących w ich posiadaniu, do dodatkowego opodatkowania mają zgłoszenie to wnieść w 3 równobrzmiących egzemplarzach.

Gdyby w pierwszych dniach po wejściu w życie wyżej powołanego rozporządzenia Rady Ministrów znajdowały się drożdże prasowane, niezgłoszone już do dodatkowego opodatkowania, w transporcie ze składu urzędu celnego lub fabryki drożdży prasowanych, wówczas zgłoszenie ma uskutecznić odbiorca natychmiast po nadejściu posyłki.

Wynik sprawdzenia i sprawdzony zapas drożdży prasowanych, kwotę dodatkowego podatku i kasę poborową, w której tę kwotę należy uiścić, należy podać w 3 egzemplarzach zgłoszenia. Jeden egzemplarz zgłoszenia należy zwrócić zgłaszającemu zapasy drożdży, drugi przesłać do Urzędu pobierającego, a trzeci przesłać za pośrednictwem władzy skarbowej I instancji właściwej władzy skarbowej II instancji.

Zarachowanie opłaconych kwot należy przeprowadzić w osobnym rejestrze podatkowym zaopatrzonym napisem „dodatkowy podatek od drożdży prasowanych”.

Dodatkowy podatek od drożdży prasowanych wynosi, o ile drożdży nie zaopatrzone już opaskami podatkowymi, w b. zaborze austriackim 20 mk. od kg., a w b. zaborze rosyjskim 18 mk. 40 fen. W tej ostatniej wysokości należy pobrać dodatkowy podatek w b. zaborze austriackim od drożdży, zaopatrzonych już opaskami podatkowymi. O ile drożdże prasowane zaopatrzone są opaskami podatkowymi 100 i 400 gramowymi, sprzedawanymi dotychczas po cenie 16 wzgl. 64 fen. należy dla ewidencji opaski podatkowe na znak dodatkowego opodatkowania oznaczyć pieczęcią urzędową.

Na opakowaniach drożdży prasowanych zgłoszonych do dodatkowego opodatkowania, a niezaopatrzonych w opaski podatkowe dla braku tychże w kasach, należy na znak dodatkowego opodatkowania drożdży umieścić pieczęć urzędową i datę sprawdzenia.

§ 17. Właściciele fabryk drożdży prasowanych obowiązani są cały zapas opasek podatkowych, zakupionych po dotychczasowych cenach (64 i 16 fen.) przedłożyć wraz z konsygnacją Kasie poborowej do dodatkowego ostemplowania pieczęcią urzędową i zapłacić różnicę między dotychczasową a obecną ceną sprzedażną, a kwit otrzymany dołączyć do książki obrachunkowej.

Kasy poborowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek, pobrania tegoż wpisać w rejestrze dodatkowych opłat od drożdży, odnośną konsygnację dołączyć do rejestru i wydać pokwitowanie odbioru wpłacającemu.

Kasy poborowe, którym poruczoną będzie sprzedaż opasek podatkowych, winny opaski opiewające na dawne kwoty przestemplować pieczęcią urzędową i wydawać fabrykom drożdży na ich zamówienie po nowych cenach 400 gr. po 8 mk., — 100 gr. po 2 mk., a $\frac{1}{2}$ kilogramowe po 10 mk.

§ 18. W ciągu pierwszego miesiąca po wejściu w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307) aż do czasu zamówienia przez kasy poborowe potrzebnych ilości opasek podatkowych do oklejania drożdży—zezwała się w obrocie wewnętrznym w b. zaborze austriackim wypuszczać do wolnego obrotu drożdże prasowane należycie opakowane w myśl § 10 niniejszego rozporządzenia bez znaczków podatkowych — pod warunkiem, iż przypadający podatek wpłacony będzie w Kasie poborowej w gotówce, — kwit dołączony do książki obrachunkowej, a na opakowaniu drożdży umieszczoną będzie przez organ dozorujący adnotacja, iż drożdże zostały prawidłowo opodatkowane i będzie wyciśniętą pieczęć kontroli skarbowej.

§ 19. Rozporządzenie to wchodzi w życie równocześnie z wymienionem na wstępie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r.

Minister Skarbu:

w. z. *Weinfeld*

